Roskam, J. - Hzn.

De Nationaal Socialistische Beweging in Nederland in verband met ons christelijk volkskarakter en onze germaansche volksaard.

 ROSKAM Hzn.

DE NATIONAAL SOCIALISTISCHE BEWEGING IN NEDERLAND IN VERBAND MET ONS CHRISTELIJK VOLKSKARAKTER EN ONZE GERMAANSCHE VOLKSAARD

2E DRUK
4E TOT 9E DUIZEND

N. E. N. A. S. U.
(NED. NAT. SOC. UITGEVERIJ)
DIRECTEUR R. VAN HOUTEN
OUDEGRACHT 186BIS — UTRECHT

PRIJS 15 CENT

BIBL. VRIJE UNIVERSITEIT
AMSTERDAM
HB
10001

In deze lezing worden in hoofdzaak de volgende gedachten uitgewerkt:

1. *Onze houding tegenover ons tegenwoordig Ministerie.*
2. *Verklaring en formuleering van ons negatieve standpunt.*
3. *Onze Beweging is niet in strijd met ons Christelijk volkskarakter.*
4. *Wij zijn geen „Buitenlandsche Import", maar de Nationaal Socialistische Beweging in Nederland sluit aan bij onze Germaansche Volksaard.*

Amsterdam, Hornung 1934.

WAT IN NEDERLAND WÈL MAG

Standbeeld van Domela Nieuwenhuis op het Nassauplein te Amsterdam.

WAT IN NEDERLAND NIET MAG

De jonge Nederlandsche Nationaal Socialisten marcheeren door de straten.

Wij Nationale Nederlanders hebben de laatste vijftien jaren in ons Vaderland niet veel moois beleefd.

Van 1914 tot 1918 hebben wij ons land als dienstplichtige of als vrijwillige Landstormer trouw gediend.

Toen in 1918 de revolutie over onze landen woei, zijn wij bij duizenden naar de groote steden gesneld en hebben de revolutie *kapot* geslagen.

In die dagen werd hier in de Beurs van den Diamanthandel een Communistische vergadering gehouden, waar Roland Holst en Wijnkoop den geest uit de hel ingoten in de harten der duizenden.

Het groote moment op die vergadering was het optreden van Domela Nieuwenhuis.
Deze man met zijn prachtigen profetenkop zeide toen:
Ik voel me als Mozes.
Dien was het gegeven, vanaf den berg Nebo, te aanschouwen het land der beloften.
Zoo aanschouw ik van hier, voor ik henenga naar de plaats vanwaar niemand weder komt, het land der vrijheid, die komt, Leve de Revolutie!!!!

Toen was het alsof de Satanische macht van Beëlzebul over die massa vaardig werd.

Vandaar ging het naar de Sarphati kazerne.
Daar was de soldatenraad opgericht, zoo loog men.
Toen vlogen de kogels door de lucht en zoo werd dat helsche bedrijf gesmoord.

En waarmee heeft Amsterdam ons beloond?
Wij toch, die ons leven waagden voor stad en volk.
Men heeft ons getrapt op ons soldatenhart, want voor dien

Domela Nieuwenhuis heeft men hier een standbeeld opgericht en als ik nu over het Nassauplein ga, dan schreeuwt mijn ziel· *„O God, hoe lang nog?"*

In Rusland zetten de Communisten de geestelijken tegen den muur, omdat ze God willen dienen en niet den duivel.

In ons Democratisch land geeft men de volksverraders van 1918 *f* 5000.— salaris als Kamerlid. Nu al 15 jaar lang.

Dr. Kuyper spreekt in zijn „Ons Program" over twee soorten van revolutie. Hij zegt: Een regeeringloosheid kan niet alleen ontstaan, men weet het, door een revolutie met de straatsteenen op het plein van het paleis, maar evengoed met leuzen en ideeën in het parlement en in het kabinet.

De revolutie op het plein hebben we in 1918 onderdrukt, maar die andere revolutie gaat vreedzaam en vredig door onze landen.
In 1923 kwam dat naar voren in al zijn scherpte. Maar ons volk was toen ziende blind.
In 1923 scheen de oorlogsroes te wijken van Europa en ieder land ging weer orde stellen op zijn zaken.
Hier trad naar voren Colijn.
Dat gaf rust en vertrouwen aan ons volk.
Langzaam kwam het besef, dat er weer orde moest komen in den financieelen chaos.
De zorgen en de moeiten waren voor ons land en voor ieder persoonlijk nog groot, maar we zouden er ons weer bovenop werken.
't Mocht desnoods 10 jaar duren, maar door gestadige en getrouwe arbeid, zuinigheid en vlijt zou ons volksleven zich weer herstellen.

Drie punten waren het, waar het om ging:
1. Verdediging van ons land en de koloniën in tijd van oorlog.
2. Bereddering onzer financiën en veiligheidsstelling van den gulden.
3. Krachtige bestrijding van de economische malaise.

Dat was het regeeringsprogram in 1923.
Kort samengevat in zijn volle en diepere beteekenis wilde dat zeggen:

Orde in 's lands zaken en daarmede behoud van ons Nationale Volksbestaan.

Nu de schandelijke misdaad van 1923.
Toen hebben de partijbonzen Colijn weggewerkt.
Toen had men hem moeten laten doen wat hij nu, 10 jaar te laat, nog doen moet.
Toen was met bezuiniging ons land te redden geweest.
Toen was er nog geen werkloosheid.
Toen was dat program economisch juist.
Wie waren toch de leiders van die oppositie?
Dat waren Oud, Marchand en van Schaik, die heeren, die nu, nu het 10 jaar te laat is, ons met pathos komen vertellen, dat we „Terug moeten naar een lager Stabilisatievlak".
Nu, nu de helft van ons volk insolvent of bankroet is.

Als een zakenman zich in de toekomst van zijn bedrijf vergist en niet de juiste maatregelen kiest, dan gaan zijn vennootschappen bankroet en als hij eerlijk is, dan gaat hij zelf mee.
Dan wordt hij vertrapt en veracht.
Dan komt zijn leven onder de vloek.
De vloek van het faillissement.
Dan werkt hij zicht 10 jaar lang krom voor de nakoming van zijn accoord.
Dat is het recht, dat zich over het leven voltrekt.
Maar als de Parlementariërs 's lands financiën er door jagen, tegen beter weten in, terwille van baantjesjagerij en partijgeknoei, dan maakt men hen 10 jaar later minister met ƒ 18.000.— salaris en ƒ 4.000.— pensioen.

Ja waarlijk, van de politiek geldt het: niets te gek en niets te dol.
Dit advies wil ik ze, die drie heeren, geven:
Laat men op den eersten ministerraad verzoeken om 10 minuten stilzwijgen om dan de blik te richten naar binnen.
Als dan drie heeren denken wat ze in 1923 aan Colijn en daarmede aan heel ons volk hebben misdaan, laten ze dan eens probeeren hun oogen te richten naar onzen Minister President.
Dan zullen ze verteren door de majesteit van zijn genie.

Diep was ons volksleven toen ingezonken.
Dat men Colijn wegzond, keurde men nog wel af, maar dat ons parlement daar de macht toe had, werd al heel gewoon gevonden.
En toch was dat echt revolutionnair.
Heel dat parlementaire revolutionnaire systeem met zijn

volksbedriegers, partijbonzen en demagogen, die met het waarachtige volksbelang hebben gesold als met waardelooze ersatz, dat systeem had reeds in 1923 behooren weg te zakken onder de diepe verachting en minachting van ons volk.

Een volksvertegenwoordiging, samengesteld door algemeen kiesrecht, steunend op den volkswil en verworden tot orgaan, om dien almachtigen wil uit te voeren en met de macht om elke regeering practisch onmogelijk te maken, is in zijn wezen en oorsprong revolutionnair.

Colijn had dan ook niet weg moeten gaan, want het ging niet om de vlootwet, maar om de redding van ons Nationaal volksbelang, dat was het, wat op 't spel stond.
Een woord van hem en wij waren naar den Haag gegaan.
Ik zal het maar zeggen zoo als het was: Ons geweer was nog niet verroest en ons kruit was nog droog.

Maar de Voorzienigheid had het anders bedoeld.
Wel klonk het mannenwoord van Verviers tot onze Koningin.
Wel werd in engeren kring gevoeld, dat daar een misdaad gebeurde tegen een der grootste zonen van ons volk en daarin tegen ons volk zelf, maar onze stemmen, ze verstikten onder het hoongelach der partijbonzen.

De vruchten van de overwinning op de revolutie van 1918 vergingen door het verlies der revolutie van den geest.
Zoo zijn wij in de eenzaamheid gegaan, 10 jaar lang.
Maar wij kenners van de oerinstincten van ons volk wisten, dat eens zou aanbreken de rijpheid der tijden.

Ruim een jaar geleden klonk door onze landen een luid trompetgeschal, Mussert blies verzamelen.
Nu komen ze, de duizenden van rechts en van links en dat groeit aan tot een machtigen nationalen stroom.

Alleen een Dictator heeft kans de groote, aan de orde zijnde problemen te leiden en te richten.
Dat is het tweeslachtige in de politiek van ons tegenwoordig ministerie.
Een tweeslachtigheid, die de mislukking in zich draagt.

In 1923 was het eenige aan de orde zijnde probleem „Orde in de Staatsfinanciën door bezuiniging".
Onze tijd heeft niet de crisis van voor 10 jaar.

Toen moesten de door den oorlog verloren goederen aangevuld.
Maar als dat de oorzaak was geweest van den nood, dan had het nu een weeldetijd moeten zijn, want goederentekort, dus kapitaaltekort, is er niet meer.

In 1923 was er werkelijk sprake van een economische crisis.
Maar die goederen- en kapitaal-tekort-crisis is de wereld goed- en kwaadschiks overgroeid.

Wat onzen tijd nu beroert, heeft *daar niets mee te maken.*

Nu is het de nieuwe wereldorde, die zich krakend en rommelend aandient.

Omdat toen de volkshuishouding niet behoorlijk is gesaneerd, kraakt heel ons staatsbestel op zijn grondvesten, en is het gebouw te zwak om de eischen van den nieuwen tijd te verwerken.

Doordat men zich nog steeds blind staart op een crisis, die niet meer bestaat, neemt men maatregelen, die in plaats van verlichtend, verwarrend werken, en bereikt men het tegenovergestelde van wat men bedoelt.

Regeeren moet zijn vooruitzien, maar regeeren moet niet zijn 10 jaar achter de feiten aan komen sukkelen.

Het programma van toen is nu 10 jaar te laat.
In 1923 had men met het plan van *nu* ons land kunnen redden.
Maar wat toen compleet was, is nu slechts een klein begin en een eerste voorzichtige stap op den af te leggen weg.

Het is dan ook economisch niet juist, dat ons volk terug moet naar een lager stabilisatie vlak, want hoe eenvoudiger het volk leven gaat, hoe grooter de werkloosheid wordt.
In zijn consequenties doorgevoerd, is dat alleen logisch als men alle machines stil gaat zetten en daarvoor de werkloozen aan den arbeid krijgt, want de werkloosheid is de kern van het probleem.
Dat moet en dat zal opgelost.
Als men een werklooze steun geeft, maar arbeid onthoudt, dan vertrapt men het recht.
Want op arbeid heeft men recht en niet op steun.

De crisis van nu is geen crisis van goederen en van geld, maar het is een crisis van den geest.

Dat zullen we volhouden, alle moderne rekenmeesters en plannenmakers ten spijt.
Het levenspeil wordt niet bepaald door de hoeveelheid loon, die men ontvangt, maar door de hoeveelheid goederen, die men voor een te ontvangen bedrag koopen kan. Het levenspeil moet dan ook niet omlaag maar alleen de te betalen hoeveelheid loon en kosten.

Met een lager stabilisatie vlak zijn we niet gered, ik kom daar aanstonds op terug, maar nog minder met Amerikaansche valuta-experimenten.
Mussolini heeft gezegd: „Inflatie is oneconomisch en immoreel."
Göring zegt: „Inflatie is de grootste misdaad, die een overheid aan zijn volk bedrijven kan."

De oorzaak van onze nood zit dieper, dan dat door studeerkamerpolitiek of door Amerikaansche kunstenmakerij de rust en welvaart terug keeren kan.
Voor dat Amerikaansche valuta-experiment, muntvervalsching is duidelijker, hebben wij dan ook niets dan diepe minachting.

De Londensche conferentie was dan ook een bespotting van het recht en beneden alle begrippen van zakenmoraal.
Met een inbreker debatteert men toch ook niet over het recht. Evenmin moet men conferenties houden met muntvervalschers en valutaknoeiers.

Het sluitend maken van een staatsbegrooting, al of zonder inflatie, is nog lang niet hetzelfde, als de positieve omvorming van het economisch volksleven en de instelling en aanpassing daarvan aan den nieuwen tijd.

Dat onze regeering den gouden standaard handhaaft, daarvoor niets dan lof, onder voorwaarde echter, dat men de consequentie van dat systeem aanvaarden durft en zorgt voor 40% verlaging van alle kosten, als hypotheekrenten, huren, salarissen, vrachten en algemeene onkosten. Juist omdat men daarvoor de macht niet heeft, ontstaat de tegenwoordige disharmonie in alle bedrijven, al lapt men dat bij met steunmaatregelen, die grenzen aan waanzin.
Of zal men dat in 1943 gaan doen, ook weer tien jaar te laat?

Men heeft de staatsbegrooting sluitend gemaakt, maar vraag niet hoe.

COLIJN EN HET AMBTENARENVERBOD

November 1933

DE JONGENS: „Meeste verbiedt U Mussert nou eens Wij zijn allemaal ban voor 'm."

December 1933

DE MEESTER: „Ruk uit, spelbre ker! Anders late ze me in den steek

Januari 1934

DE MEESTER EN DE JONGENS (in koor): „Jongens, het gevaar is geweken! Hij is weg!"

Uit: „Volk en Vaderland"

Met alle mogelijke en onmogelijke kunstmiddelen worden de kosten van het levensonderhoud en de onkosten der bedrijven omhooggeschroefd, waardoor het laatste greintje energie onzer industrieëlen in de kiem wordt gesmoord.

Een voorbeeld uit duizenden:
Een zakenman die per auto zijn werk moet doen en b.v. 1200 K.M. per week aflegt, betaalt al *f* 600.— per jaar aan Benzinebelasting.

Als men zoo de begrooting sluitend maakt, dan is men als de insolvente zakenman, die zijn bedrijf gaat inkrimpen om met het vrijgekomen kapitaal zijn crediteuren te voldoen en tenslotte over de laatste crediteuren zijn nek breekt.

Het sluitend maken van een begrooting mag niet het einde zijn, maar het punt van begin is dan pas aan den verren horizon te ontdekken.

Dit is geen critiek op de huidige regeering, want, ik haast me het er bij te zeggen, niets en niemand is in staat om het haar te verbeteren.
In ons democratisch liberale systeem, is er niemand die de macht heeft om die maatregelen te nemen, die gezond koopmanschap en werkelijksheidszin voorschrijven.

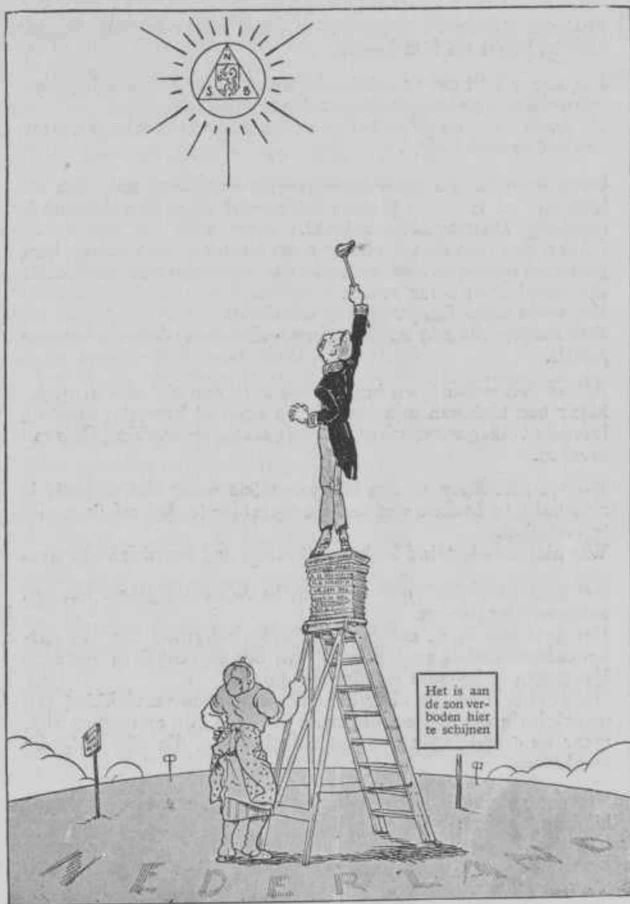
In Colijn bezit ons volk een staatsman van groot formaat.

Als iemand de bekwaamheden heeft om een volk te leiden, dan heeft hij dat, maar dat hij het niet redt en ook niet redden zal, komt eenvoudig, omdat het systeem, waarin men hem verkken laat en *waarin hij bewust werken wil*, elke ernstige poging als in de kiem reeds smoort.
Men kan met een proppenschieter nu eenmaal geen tijgers verslaan.
Wie in ons democratisch liberaal systeem onze volkshuishouding saneeren wil, is gelijk hij, die op een kruiwagen mee wil doen aan de zesdaagsche.

Dit is de tragiek er van:
In 1923 heeft men het reddingswerk van Colijn geweigerd en in 1933 offert ons volk een zijner beste zonen op het altaar van de valsche God der democratie.

Het uniform- en het ambtenarenverbod zijn de sprekende bewijzen, dat het aan de coalitie van linksche en rechtsche par-

HET AMBTENAREN-VERBOD

COLIJN: „Hou me goed vast Betje, ik geloof, dat ik er nou bij kan".

Uit : „Volk en Vaderland"

tijbonzen gelukt is, een eenmaal groot man van zijn hoogte neer te halen tot hun laagte.

Het nageslacht zal er eenmaal mee spotten, hoe een ingezonken volk zijn groote staatsman heeft ontkracht.
De jaren 1923 en 1933 zullen dan genoemd worden de jaren van het drama Colijn.

Ons demo-liberale parlementaire systeem is dan ook niet alleen oud en verouderd, maar het is veel erger dan dat, het is misdadig. *Dies zij het vervloekt.*
Alleen een met dictatoriale macht bekleed staatsman, kan, gesteund door een eenswillend volk, de problemen van onzen tijd richting en stuur geven.
Het is de oude, lang vergeten waarheid:
Wie drager wil zijn van het gezag, die moet dat zijn tn majesteit.

Alleen een verslapt en ingezonken volk kan dat niet dragen.
Maar een zich van zijn waarde en roeping bewuste, krachtig levende volksgemeenschap zal de gezegende werking daarvan ervaren.

Dat we niet leven in een tijd van crisis, maar dat er bezig is zich baan te breken een andere wereldorde, behoef ik u niet te vertellen.
Wie niet ziende blind is, kan dat elken dag om zich heen zien.

Het gaat niet, ook voor ons niet, in de eerste plaats om een anderen staatsvorm.
Het gaat niet in de eerste plaats om afschaffing van het parlementaire stelsel en invoering van het corporatieve systeem.
Het gaat om hoogere en diepere dingen.
Het gaat niet om de uiterlijkheden en om de vervlakking van principieele verschillen, die er nu eenmaal zijn en moeten zijn, maar de grondslagen van ons volksbestaan, die zijn het, die wankelen.

Het gaat niet om de overwinning van een staatsvorm, maar hierom gaat het:
Het gaat in onzen strijd om verzameling van alle Nationale krachten in één Beweging, met als doel: *De redding van den zin des levens.*

Aan vele fronten moeten we vechten.

De Communisten gooien ons met straatsteenen.
De O.S.P.-ers schelden ons voor Oranjegespuis, bruine moordenaars, bloedhonden.
De Socialisten beliegen ons elken dag.
De Gereformeerde Jongelingsvereenigingen royeeren onze zonen en dat doet ons pijn.
Maar daarvoor gaan we geen stap aan den kant.

Er zijn zelfs predikanten, die zeggen: jullie streven voert rechtstreeks naar den Anti-Christ heen.
Dat wondt ons diep, maar ook daarvoor geen voet van den weg af.
Dikwijls maakt men ons uit voor oppervlakkigen, die het revolutiebeginsel niet duidelijk zien.
De heer Schouten, een der rechtsche volksleiders, beweerde onlangs op een vergadering te Rotterdam, dat hij in het fascisme hoorde oude bekende liberale klanken.
Toen ik het las, dacht ik bij mij zelf: Snelle afloop als der wateren.
20 jaar geleden, op onze bondsdagen, was „onze Jan" voor ons jongeren de ideale krachtpatser.
Toen werd hij parlementariër.
En nu loopt hij zoo waar al met watjes in zijn ooren.

Als men ons uitmaakt voor Buitenlandschen import, dan schudden we meewarig ons hoofd over zooveel grenzelooze verblinding.
Wanneer men let op wie dat dikwijls zegt, dan klinkt het zelfs komisch of erger.
Beweert een Katholiek het, dan zeggen we:
Ligt Rome dan soms aan de Noordzee?
Zegt een Protestant het, dan antwoorden wij:
Maar Luther was toch een Duitscher, en Calvijn een Franschman.
Jullie noemt je zelfs bij voorkeur Lutherschen en Calvinisten, maar wij zijn nog niet zoover afgezakt, dat we ons aandienen als Mussolianen en Hitlerschen.

Erg wordt het, zooals op een vergadering der Vrijzinnig Democraten in Groningen.
De heer Marchand kwam er waarlijk ook mee aandragen.
Daar zeggen we niet veel op.
Dergelijke gevallen zijn nu eenmaal hopeloos.
Als iemand, wiens eigen geestelijke vaderen gedanst hebben

om den vrijheidsboom en onder de leus van: Vrijheid, Gelijkheid en Broederschap de Franschen hierin hebben gehaald, ons durft te verwijten, dat we een buitenlandsche Beweging zijn, dan vragen we ons ernstig af, wat voor een geneesmiddel zullen we in de toekomst toch wel noodig hebben om dergelijke geesten weer gezond te maken?

Met de discipelen van Marx en de filiaalhouders van Moscou, praten we er niet eens over.

Dat we zwarte hemden dragen, doen we niet om buitenlandsch te schijnen.
Iedere ware Nederlander moet een zwart hemd dragen, omdat hij rouwt over het verval van zijn volk.
Het oordeel over onze Nationaliteitszin en ons volksdombegrip, laten we rustig over aan het geslacht, dat na ons komt.

Prof. Anema en de heer Smeenk hebben onlangs een brochure geschreven.
Deze brochure's kunnen we echter gevoeglijk buiten bespreking laten.
Daar wordt uitsluitend het Italiaansch fascisme en het Duitsch Nationaal Socialisme in behandeld.
Daar hebben wij ook niets, maar dan ook totaal niets mee te maken, ofschoon het ook uitingen zijn van dezelfde nieuwe wereldorde, die zich in ieder land op haar eigen wijze aandient.

Het zou dan ook wenschelijk zijn als men in de voorrede van zoo'n Brochure zette:
Dit geschrijf heeft niets te maken met de Nat. Soc. Beweging in Nederland, daar wij enkel met buitenlandsche toestanden op de hoogte zijn.
Nog beter was het als men ze in het Italiaansch en in het Duitsch schreef en dan uit liet geven in Rome of Berlijn.

Voor gewone menschen kunnen dergelijke brochure's geen kwaad, die zijn daar te nuchter en te logisch voor.

Voor sommige zoogenaamde intellectueelen werken ze echter verwarrend.
Mij is een geval bekend van een Jongelingsvereeniging, waar men, op advies van den predikant, een der leden royeerde, omdat hij lid was van onze Beweging.

Een der andere predikanten maakte zich echter bezorgd, dat

het zaad van het fascisme toch nog onder zijn discipelen wortel zou schieten en behandelde daarom voor zijn catechisanten de brochure van Prof. Anema *over het Italiaansch fascisme.*

Wie echter ernstig en niet met scheldwoorden, verdachtmakingen of met frasen maar met logische redeneeringen tot ons komt, die willen wij gaarne ons standpunt duidelijk toelichten.
Wij vreezen geen straatsteenen en geen scheldwoorden, geen verdachtmakingen en geen frasen, maar ook vreezen wij niet om de diepere beteekenis van onze Beweging en de beginselen ervan te toetsen.

't Is heel goedkoop om te zeggen: Fascisme en Nationaal Socialisme stoelen op denzelfden wortel als het communisme en zijn dus, evenals het communisme revolutionnair en dus voor den Christen verwerpelijk.
Ja, dat is heel goedkoop, maar men bedriegt daarmee de volksziel toch niet blijvend.

Even dwaas is het, als een fascist zegt: Wij hebben niets met Godsdienst en Religie te maken, dat zijn privé zaken, die buiten de Beweging staan.
Dat is even goedkoop en even waardeloos.

De liberale Godsdienst-boven-geloofsverdeeldheid-idee is even onwaar als dwaas.
Dergelijke oppervlakkigheden konden alleen bestaan in een geestelijk ingezonken tijd.

Wie beweert, dat het Nationaal Socialisme en Communisme stoelen op denzelfden wortel, begaat een oude dwaling, die steeds in een nieuw kleed zich aandient en bij elke nieuwe wereldorde gehoord wordt.
Hier zal ik wat verder op ingaan.

Het maatschappelijk stelsel, zooals wij dat kennen, is geen gevolg van menschelijke denk- of werkkracht, maar dat groeide volgens vaste wetten, die in de natuur der dingen zijn.

Menschen kunnen alleen dien natuurlijken groei bevorderen, maar ook bederven en meestal bederven zij het.

Marx was ongetwijfeld een groot economisch genie, maar zijn genialiteit bestond niet hierin, dat hij de klassenstrijd-leer en de meerwaarde-theorie uitdacht en daarop zijn socialisme bouwde en propageerde, maar hij doorvoelde het eerst en het

sterkst, dat de toekomst was aan de arbeiders, dat de 4e stand den 3en zou verdringen, evenals eenmaal de 3e stand de plaats innam van den 2en.

Vast en zeker zou dat proces zich ontwikkelen volgens de wet der economische noodzakelijkheid.

Op dat inzicht bouwde hij zijn stellingen en verpestte daar twee generatie's mee.

Maar op datzelfde inzicht hebben hier mannen als Prof. Aalberse en Talma hun theorieën gebouwd en zijn daardoor het middel geweest om den invloed van het Marxisme te temperen.

Toch schold men ook hen, door verkeerd begrijpen en miskenning, voor socialist.

Even onbillijk is het, om nu te zeggen, dat het Nationaal Socialisme op denzelfden wortel stoelt als het communisme.

Ook nu groeit er een nieuwe orde, het komt er nu maar opaan, of wij dat verstaan en dat groeiproces leiding en richting geven, zoodat de zegen die daar in kan zijn, niet door menschenwerk verkeert in een vloek.
Het gaat er nu om, of zich dat ontwikkelt in de richting van het communisme of van het fascisme. Een tusschenweg bestaat niet.

Ook Rusland vernieuwt en verjongt zich, maar de Godloochenaars geven dat richting en stuur en vandaar die onzegbare ellende.

Als dan de Christenen in ons land zich afzijdig houden, dan zijn zij de schuld, als eenmaal die nieuwe wereldorde zich openbaart in een vorm, die het leven verstikt.
Het zit hem niet in het systeem in de eerste plaats, maar het zit hem hierin of in de staats- en maatschappijvorm die komt, het recht en de gerechtigheid worden gezocht en bevorderd of dat het recht wordt getrapt en het onrecht zegeviert.

De verhoudingen, die te groeien staan, groeien toch en geen schepsel is bij machte, dat te keeren; het is alleen onze roeping om de vloek te temperen in zijn uitwerking.
Wij moeten zijn het zout der aarde, d.w.z. bederfwerend, verder gaan onze pretenties niet.

Wie dat niet verstaat, die heeft den dieperen zin van Jezus' leer nooit gevat.

Zeer zeker, het fascisme kan onder verkeerde leiding en invloed, inplaats van een zegen een vloek voor Europa worden, maar dan komt dat niet door het fascisme als zoodanig, maar dan komt dat, omdat de Christenen van Euorpa hun roeping niet verstaan.

Zouden dan in ons land, waar de Christelijke levensbeschouwing is doorgedrongen als in geen land ter wereld, niet de krachten aanwezig bijn om ook hier een gezegenden invloed te doen gelden?
Dan zou heel de geweldige geestesworsteling der vorige eeuw voor niets zijn geweest, en wie dat durft te zeggen, die mag zichzelf wel eens nauwkeurig onderzoeken.

Het algemeene verwijt, dat ernstig is bedoeld en waar ook veel waars in zit, is dit:
De Nationaal Socialisten zijn sterk in het negatieve, maar zwevend en zwak in het positieve.

Dat stemmen we volmondig toe.
Dat vloeit voort uit den dieperen zin van ons beginsel, straks zal dat wel blijken.
Ik begin dan ook den buitenkant en dring dan van buiten af tot dien dieperen zin van ons beginsel door.

Dus eerst het negatieve:
Wij zijn tegen het Marxisme in al zijn openbaringsvormen.
Tegen het liberalisme, dat, geboren uit de Fransche revolutie, door Thorbecke en de zijnen in onze staatsinstellingen is ingedragen, door de socialisten is uitgewerkt en door de communisten wordt uitgeleefd.

Tegen het op de beginselen der Fransche revolutie gegronde Parlementaire stelsel en algemeen kiesrecht.

De Nationaal Socialistische Beweging is geen geleerd uitgedacht stelsel van Maatschappij- of Staatsverbetering.

Het is geen uitvinding van Mussolini, noch van Hitler, noch van wie ook.

Het is door niets en door niemand uitgevonden of uitgedacht.
Het reikt hooger, dieper en verder.

In deze verworden wereld, die eindeloos moe is van alle onopgeloste mysteries, wordt het door den Schepper, die de volken en zijn schepselen mint, verwekt in de harten van millioenen van Europa.
Wilt ge het in één zin zoo duidelijk mogelijk omschreven:

Het is de drang der Schepping, die niet sterven wil, omdat ze door den Schepper tot het leven is voorbestemd.

Dat groeit in elk land en bij elk volk verschillend uit, al naar de volksaard en de omstandigheden.
In Italië weer anders dan in Duitschland.
In Duitschland weer anders dan hier.

Nu dezelfde zaak van een andere zijde belicht.
Dus nogmaals de diepere zin onzer beginselen en de critieken erop.

Men zegt zoo dikwijls:
In zijn consequenties doorgetrokken voert het Nationaal Socialisme met zijn sterke staatsidee, zijn Nationaliteitszin, zijn volksdombegrippen, bewust of onbewust naar een richting, waarin velen niet willen, maar waar ze tenslotte heen worden gedreven en dat is naar het Germaansch Heidendom.

Ook hierin zullen we tot de kern doordringen, hoewel ik weet, dat dit terrein gevaarlijk is en ik onze demagogen stokken lever, waarmede ze slaan zullen.

Dat het Nationaal Socialisme ook in ons land krachtig zal doordringen en binnen korten tijd heel ons volk zal omspannen, komt inderdaad, omdat het aansluit aan en stemt op onze Germaansche volksaard.
Dat bedoel ik nu niet heidensch, want dat is het niet.
Als men de Javanen het Christendom brengt, dan is het toch fout, als men hen dan meteen westerlingen wil maken.
Zoo kunnen wij heel gevoeglijk Christen zijn en onze oorspronkelijken Volksaard bewaren.

Het Historisch materialisme, dat jaren lang onze wetenschap heeft beheerscht, voert in zijn consequenties niet naar het Germanendom, maar het is verstikt in het Pessimisme en op de ingeschapen Germaansche Godsidee stuit het in zijn doorwerking en loopt het dood.

God is een vreeselijke Majesteit.
Alles moet voor dien Majesteit sidderen.

Dat is de zijde, waarop de Germanen voor en na de invoering van het Christendom den nadruk leggen en waar heel hun zieleleven op is ingesteld.
Het negatieve van ons beginsel vindt daarin zijn oorsprong.
Die idee groeit daar uit voort.

Dat dit beteekenis heeft voor de Staats- en Maatschappij-beschouwing, zal ik aanstonds wel aantoonen.

Prof. Schilder ziet het weer anders.
In een lezing, gehouden te Rotterdam, zeide hij ongeveer:
Het Nationaal Socialisme komt uit de Godsbeschouwing der zoogenaamde Dialectische Theologie van Kierkegaard en Barth.
Zich gronden op de tekst van Pred. 5 : 1 „God is in den Hemel en gij zijt op aarde".

Toegepast wil dit zeggen: Heel deze schepping is vervloekt in zijn totaliteit.
De aanraking tusschen Schepper en Schepsel kan slechts zijn als een verticale lijn. die een horizontaal vlak in één punt snijdt.

Maar wilt ge het zuiverder in die sfeer benaderen, zegt het dan zoo:
Wie den Schepper ziet, heeft alle grond verloren.
Die is de rust en de vastigheid van zijn leven kwijt.
Die ziet de oneindige in macht en in majesteit.
Die gaat uit de donkerte van zijn leven bevend tot Hem heen en zegt:
Heer, geef mij verstand, dan zie ik Uw weg.

Practisch toegepast wil dat zeggen:
Onze Beweging bouwt geen geleerde stelsels of systemen op.
God, die vreeselijk is in Majesteit, regeert zelf de schepping.
Onze taak alleen is te speuren naar den gang, die in de natuur der dingen is.
Wij moeten opruimen het onkruid en zoo de natuurlijke groei bevorderen.
Men kan het ook zoo zeggen:
Door de geweldige wereldberoeringen is alles losgeraakt van de stijl, waarin het oorspronkelijk was opgetrokken en moet ons leven weer gerestaureerd en ingezet worden in den stijl, waarin het oorspronkelijk opgezet was.

Wilt ge den dieperen zin van het fascisme verstaan, ga dan naar de boeren:
Die laten ook het koren niet groeien.
Weten niet eens, welke richting het uitgroeien zal.
Maar wel weten ze, dat hun werk bestaat, in hoofdzaak, in het opruimen van het onkruid.

Het Vondelpark, daar kan men het ook leeren.
De werkloozen hebben het Vondelpark vernieuwd en verjongd.
Ze hebben geen takken der boomen anders gebogen.
Ook het groen niet veranderd van kleur.
Maar ze hebben het vuil opgeruimd en toen kwam ons park als vanzelf vernieuwd en verjongd te voorschijn en schitterde in zijn volle schoonheid.

De nieuwe Nationaal Socialistische Corporatieve Nederlandsche Staat wordt niet op een studeerkamer uitgedacht en zoo door wetten en stelsels gemaakt en in elkaar gezet, maar de nieuwe Staatsorde wordt in onzen tijd: *In Weedom Geboren.*

Wij moeten de tuin- en akkerlieden zijn, die nauw toezien, of er geen onkruid is, dat het verstikt.

Men wil ons steeds uit onze tent lokken, door ons allerlei systemen en plannen te doen ontwerpen, *maar zoo vangt men ons niet.*

Men mag ons gerust verwijten, dat we in het positieve zoo zwevend zijn.
Ik zal het nog sterker zeggen, dan onze tegenstanders zouden durven.
Wij vechten voor de Corporatieve Maatschappij en Staat, maar wij weten niet eens precies, hoe het ding er uit zal zien.
Wij zijn voor een totale omwerking voor ons staatsbestel, maar een duidelijk schema daarvoor kunnen we niet geven.

Nu zegt men zoo vaak: Het fascisme heeft veel aantrekkelijke dingen: Ze ruimen het communimse en socialisme op, ze voeren orde en tucht, zijn voor een gezond familie- en gezinsleven, voor een krachtig gezag, hebben eerbeid voor den Godsdienst, liefde voor het Vaderland, zin voor de historie en liefde voor hun volk.
Haten den klassenstrijd, voeren een organische maatschappijorde in, herstellen het recht en ruimen meer vuil op in een jaar, dan andere staatsvormen in 20 jaar hebben vermocht.

Maar, zegt men er dan bij:
Dat hebben wij ook altijd gewild, allang voor dat er van fascisme of Nationaal Socialisme sprake was.

Men zal toch moeten toestemmen, dat daar heel wat zaken bij zijn, die de Rechtsche partijen al of niet in coalitie-verband nooit hebben bereikt en die om het nu maar eens populair te zeggen *voor het fascisme een koud kunstje zijn.*

Wilt ge een eenvoudig voorbeeld, dat met honderden te vermeerderen zou zijn?
Reeds jaren lang hebben we onze zedelijkheidswetten.
Wilt ge weten hoe radicaal die hebben gewerkt?
Ga dan kijken in de omgeving van het Oudekerksplein te Amsterdam.
Op een afstand van nog geen 500 Meter zijn daar, voor een ieder zichtbaar, meer dan 30 Hoerennesten.
In een fascistischen staat zijn dergelijke dingen niet bestaanbaar.
24 uur fascistisch bewind in Amsterdam en onze weermacht veegt die heele buurt schoon.

Met dat zeggen: al die dingen, waardoor het fascisme bekoort, hebben wij ook altijd gewild, dus is het fascisme overbodig, moet men toch voorzichtig zijn.

Omdat ook hier een dieper beginsel achter schuilt.
Dat wil ik even toelichten:
Toen het Marxisme hoogtij vierde, in de vorige eeuw in de wetenschap, is er geen geleerd denker opgestaan, die begon met een Christelijke levensphilosophie uit te denken en zoo van boven af een geleerd stelsel op te leggen om daardoor de naam en de zaak des Heeren te redden.

Dat ging juist omgekeerd.
In de harten der menschen zelf werd nieuw leven gewekt door den Geest en toen bloeide het op van onderen uit naar boven toe.

Kuyper bracht geen nieuwe Godgeleerdheid of staatkunde, maar wat leefde in de harten van het volk, werd door hem uitgesproken, geformuleerd en vorm gegeven.

En dat zaad ging verder dan tot den engen kring, die zich ooit in partij of kerkverband om Groen of Kuyper schaarden.

Met andere woorden:

De Christelijke beginselen schoten wortel, bewust of onbewust, in heel ons Volksleven. En drukten op heel ons volk hun stempel.

Als er nu en dan in heel ons volk groeit een geest van ontwaking en een vragen naar Gezag, naar orde en tucht, nationale zin, liefde voor het Vorstenhuis, eerbied voor het recht, afweer van het Marxisme, een éénwording tegen den geest uit den afgrond, laat dan ook ieder, die meent bewuster uit diezelfde beginselen te leven, daar blij en dankbaar voor zijn en niet doen als eenmaal Jona, die na zijn prediking tegen Nineve zich verdroot, omdat het zich bekeerde.

Het zal U duidelijk zijn, dat onze Beweging niet is een politieke partij naast of tegenover de andere partijen.

Maar een volksbeweging, met als doel, samen te brengen hen, die in den nood der tijden samen willen werken tot behoud en herstel van ons *volksbestaan.*

Het samenstellen van ons Nationaal ministerie was van Colijn een greep naar hetzelfde doel en kwam uit dienzelfden bron voort.
Het wil er bij mij dan ook niet in, dat we in 1914 als één man optrokken en in 1918 één van zin de revolutie bezwoeren, maar dat we nu moeten splitsen in 54 elkaar bestrijdende politieke partijen.
Nu, nu het gaat om dingen, waar ons volk het voor 80°/o eens in is.
Als ze het maar verstaan.
Wij brengen ons volk die boodschap en vervullen daarmede onze taak als getrouwe staatsburgers.

Het fascisme heeft geen in bijzonderheden uitgewerkt plan voor Maatschappij- of Staatsverbetering in portefeuille.
Maar denk daarom niet, dat er geen positieve kracht in schuilt. De levensmoeilijkheden verbleeken reeds, als men er zich van bewust wordt en men er zich met al zijn kracht tegenover stelt.

Niet hij is rijk, wiens tafel van weelde overvloeit, maar waarachtig rijk is die man, die bij een maal van roggebrood en water tot zijn Schepper zegt:
Heer, van U zijn alle dingen, legt Gij in dit voedsel de krachten die wij noodig hebben.

De waarde van het leven wordt niet bepaald door hetgeen men bezit of bereikt, maar alleen door de wijze, waarop men zijn lot te dragen weet.
Dat geldt ook voor een volk.

Niet studie en filosofie, noch frasen en beloften, maar wilskracht en werkelijkheidszin, trouwe arbeid en plichtsbetrachting, dat zijn de krachten die een volk sterk maken.

Zoo gezien, zal een overheid de meest drastische maatregelen met ijzeren wil doorzetten en het volk zal ze blijmoedig dragen.

Als men de eenvoud der dingen maar zien wil, de natuur zijn loop laat en in het opruimen en afbreken der valsche goden beeldenstormer durft te zijn.

Wilt ge een fascistisch schema?
Ik stem toe, dat het niet compleet en uitgewerkt is.
Maar de grondkern ervan is vast, omdat het op eeuwige waarheden steunt.

Oplossing werkloosheid:
Beginnen bij het begin en dat is eerst een moreele daad, want het is een psychologische crisis.
De vloek der werkloosheid is geen gevolg van goederen- of kapitaal-tekort, dus ook geen gevolg van armoede van den tijd.
Als men jaren lang predikt, dat arbeid vervloekt en handenarbeid schande is, hoe kan men dan nog een gezonde arbeidsverdeeling verwachten.

Dus eerst een psychologische daad.
Alle ministerssalarissen van *f* 18.000.—, terug naar b.v. *f* 6.000.—.
Alle kamerleden-salarissen van *f* 5.000.— naar zeg *f* 2.000.—.
Allen, die een publieke functie hebben en nog inkomen uit andere bron, niet van twee wallen tegelijk laten eten.

Dus geen dubbel pensioen en tegelijk salaris als burgemeester, kamerlid en lid van alle mogelijke andere staatsbetrekkingen.

Geen pensioen geven aan mannen in de kracht van hun leven, omdat ze toevallig eenige jaren een staatsfunctie hebben bekleed.
D.w.z. geen pensioen of salaris (want dat is het eigenlijk) *voor nietsdoen.*

Alle hoogere salarissen en pensioenen tot het peil van 1900 terug.

Alle geestelijke leiders van ons volk, die als professor, predikant, enz., enz., behoorlijk worden betaald, geen dubbel salaris door lesgeving op H.B.S., Lyceum of het houden van lezingen en het schrijven in boeken en kranten.

Hitler weigert zijn geheele salaris, daar moet men niet over praten, maar *driewerf HOU ZEE voor hem, die het nadoet.*

Zeer zeker, op het totaal tekort, zou dat al van geringe beteekenis zijn, dat toonen de cijfers duidelijk aan, maar de moreele invloed zou geweldig zijn. Als men dat gedaan heeft, dan in één zet *met dictatorialen macht alle werklooze arbeiders inschakelen in het productieproces.*

D.w.z., als er in een vak 1000 arbeiders werkzaam zijn en er zijn er van datzelfde vak 100, dat is 10%, werkloos, dan ieder, die 10 arbeiders heeft, verplichten er één bij te nemen, maar dan, en dit is het verschil, die elf evenveel loon geven als nu die 10.
Resultaat is dan, voor minder geld meerdere goederen, voor een lager loon-bedrag een grootere hoeveelheid levensmiddelen beschikbaar, dus een tijdelijke verlaging wordt binnen afzienbaren tijd verhooging van het levenspeil en weer verruiming van werkgelegenheid.

Dan draait de cirkel precies als nu, maar in tegenovergestelde richting.
Dat is het beginsel: terug naar de natuur; als er geen geld meer te verdeelen is, verdeel dan de arbeid.
Want op arbeid heeft men recht en niet op steun.
Steun betalen en arbeid onthouden, is vertrapping van het recht.

Dit is het tweede van het saneeringsprogramma, over het eerste en misschien het voornaamste, *het opruimen van het vuil,* zal ik het in mijn slot-beschouwing hebben.

De beginselen der Fransche revolutie hebben 150 jaar lang ons volksleven vergiftigd. Er zal een geslacht over heen gaan, eer dat gif uit ons practisch leven weggenomen is.
De grondzuil van ons volksleven is het gezin.
Het Nederlandsche volk bestaat niet uit 8 millioen eenheden, maar is een uit de gezinnen gegroeide samenleving.

Daarom de gezinnen op peil.
De vloek van het neomaltusianisme is bezig, ons volk in zijn diepste kern te ontkrachten; waren de gezinnen op peil, dan zouden er een millioen menschen meer beneden de 16 jaar zijn, dus een millioen verbruikers van levensmiddelen en goederen, zonder practisch aandeel in het productie-proces.

Alle vrouwen zouden dan vanzelf *in* en *niet buiten het gezin hun werkkring vinden.*

En het probleem der werkloosheid zouden we niet kennen.

Er zijn veel meisjes in ons land, die vol geestdrift zijn voor het fascisme.
Daar zijn wij blij mee en daar zijn wij dankbaar voor, maar trotsch zullen we pas op hen zijn, als we haar over 20 jaar weer voor ons zien.
Dan zullen we tot haar zeggen:
Maar vrouw, voor 20 jaar terug, waart gij zoo vol van onze beginselen, maar we hebben in die 20 jaar zoo weinig van u vernomen en zoo zelden u op onze vergaderingen gezien, hebt gij dan niets voor onze beweging gedaan?

Dan is er maar één antwoord dat ons bevredigen kan, als zij dan zeggen zal:
Ik ben een Fascistische vrouw.
Dat gij mij verwijt, dat ik zoo weinig op uw vergaderingen kwam, bewijst uw ongeneeslijke mannendomheid.
Voor uw vergaderingen had ik geen tijd, mijn werkkring lag op nog hooger plan.
Ik zal u bewijzen, dat ik voor de toekomst van ons volk wat mag zijn:
Ziehier mijn trouwboekje, mijn trouwboekje is vol.

Een gezond gezin, de peiler waarop groeien moet een vrije boerenstand, een zelfstandige middenstand, een zich van zijn waarde bewuste arbeiders-bevolking, gesteund en verlicht door een waarachtig intellect en dat al georganiseerd in krachtige Corporatie's, organisch vertegenwoordigd bij een majesteitelijke overheid, ziehier de volksgemeenschap der toekomst, die wij strijdend en worstelend en biddend verwachten.

De leer der klassenstrijd en der haatpsychologie moet verbannen worden uit de diepste schuilhoeken van ons volksbestaan, willen de hier geschetste krachten zich kunnen ontwikkelen.

De klassenstrijdleer, die is het, die de krachten van ons volk verteert.
Als de eene helft van ons volk werkt voor de vorming van een bezit en daarmee de toekomst van zijn geslacht bouwt en de andere helft wordt geleerd, dat alle bezit diefstal en bedrog is, dan gaapt daar een kloof, die alle gezonde krachten teniet doet.

De beginselen der Fransche revolutie en het Marxisme hebben de geesten en de harten van ons volk verblind en het moderne pessimisme is bezig dat slooperswerk te voltooien.
De totale vernietiging van onze Cultuur door het communisme is dan de logische consequentie.

Het Marxisme is een tak, niet van Germaanschen stam.
Zeg daarom nooit, dat de beginselen der Fransche revolutie, het Historisch Materialisme en het Marxisme terug voeren naar het oude Heidendom.
Dat is voor het Heidendom onzer Batavieren een grove beleediging.
Toen de Romeinsche Cultuur stond op haar hoogtepunt, hebben de besten der Romeinen erkend: „Wat voor de Romeinen een goede wet is, is voor de Germanen een goede zede."
Voor de Germanen der Oudheid rustte de wereld op zedelijken en religieuzen grondslag.
Zonder dat, was voor hen geen menschenbestaan denkbaar.
Wij hebben geen van buiten ingedragen cultuur en moraal noodig.
Lang genoeg is ons volksdom daardoor verstikt.
De grootste ontdekking, die een volk kan doen is, als het weer zichzelf ontdekt.
Wij beminnen ons volk met een liefde, die ons leven verteert.
Wij zijn geen afstammelingen van beesten en apen.
Daarom dulden wij niet, dat ons volk zich tot het peil van straathonden verlaagd.
Hier niet en in ons Indië niet.

Als de kroon op de schepping, heeft God den mensch geformeerd als dragers van Zijn beeld.
Elk ras is de uitdrukking van een gedachte van het Wezen Gods.
Trouw en eerlijkheid, zedelijkheid en rechtsbesef, dat waren de grondslagen der Germanen leven en hun Wodanbeschouwing en Godenleer waren transparant, doorzichtelijk, want

daardoorheen hebben ze, als in de schemering, God gezien. En in de bosschen onzer nooit volprezen Veluwe, hebben ze voor zijn Majesteit gesidderd.

Nu kom ik aan het einde van mijn betoog. De opruiming van het vuil onzer samenleving.
Aan u, onze aartstvijanden, gij communistische en socialistische volks„leiders" wil ik de boodschap van het fascisme brengen.
Terwille van hen, die gij bedroogt, wil ik u een goede raad geven.
Ga naar Duitschland en zie uw reuzenpartijen daar. Een jaar geleden had men voor Hitler niets dan smaad en hoon, maar toen Göring zijn vuist opstak, waren uw soortgenooten zelfs in staat om naar Doorn te gaan en den Keizer te halen, als ze hun hachje maar konden redden.
Laat dat u tot leering zijn. Beter, dat gij vrijwillig uit onze samenleving verdwijnt, dan dat gij er onvrijwillig door ons wordt uitgetrapt.
Wilt gij den zin van het Fascisme verstaan: Ga dan naar het Vondelpark en zie hoe de werkloozen ons park hebben verjongd.
Zij hebben geen takken der boomen anders gebogen. Ook het groen niet veranderd van kleur. Maar zij hebben het vuil op den mesthoop gegooid en toen was ons park als vanzelf vernieuwd en verjongd en schitterde in zijn volle schoonheid.
Zoo zullen wij u doen, gij vuil van onze samenleving, wij zullen u verwijzen naar de plaats waar gij thuis hoort, dat is, op den mesthoop van onze volksgemeenschap.
Wij verachten u volkomen.
Wij zijn Nationalist tot in het uiterste en Socialist, dat is, dragers der gemeenschapsidee, in al zijn consequentie's.
Ook wij weten, dat de kapitalisten het loon der arbeiders hebben geroofd en dat het geroep der ellendigen klom tot den Heer.
Maar de strengste kapitalist was een heilige bij U.
Gij hebt grooter roof gepleegd dan ooit een kapitalist heeft durven bestaan.
Dit is het, waarom wij u zoo verachten:
„Gij hebt aan tienduizenden onzer volksgenooten den zin des levens ontroofd".

In de weelde gaat een gezin en een geslacht en een volk te gronde, maar nooit in den druk.

In de nedergang van het leven blijkt der mannen kracht.
Wij zijn een volk, zwaar van gemoed en diep van ziel.
De waarachtige waarde van ons volk zal blijken uit de wijze, waarop het in eenheid zijn weedom te dragen weet.
Ons volk, gegroeid door de worsteling der zeeën en groot geworden door zijn ploegen op de hei, zal door den druk van deze tijden heen, als gelouterd, zich weer verheffen.
In de eenheid van het gezuiverde, vernieuwde, verjongde Nederlandsche volk, dat na ons komt, zal eenmaal schitteren de heerlijkheid van den Schepper.

Volksgenooten.
Mannen en vrouwen.
Hou Zee. Hou moedig Zee.

N.E.N.A.S.U.
UTRECHT

DERLAND

